

РЕШЕНИЕ

№ 2884

гр. София, 29.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 03.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **7652** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Т. Р. Й., срещу наложена на 24.07.2023 г. принудителна административна мярка ПАМ – принудително задържане с техническо средство тип скоба на паркирано МПС – л.а. марка „М.“, модел „Ес-клас“ с рег. [рег.номер на МПС], наложена на основание чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, от Д. М. И. – „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“ в „Център за градска мобилност“ ЕАД.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорваната ПАМ, като се твърди, че улицата, на която е задържан автомобила не попада в района на „Зелена зона“.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява. В представени писмени бележки от 10.04.2024 г., чрез адв. К., излага подробни съображения за основателност на жалбата. Моли наложената ПАМ да бъде отменена. Претендира присъждането на разноски съобразно представен списък.

Ответникът– Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор в „Център за градска мобилност“ ЕАД, чрез процесуалния си представител адв. Г., оспорва жалбата и моли съда да остави същата без уважение. Претендира разноски, съобразно представен списък.

Софийска градска прокуратура не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 73-ти състав, като

обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 24.07.2023 г., [населено място], жалбоподателят Т. Р. Й. паркирал лек автомобил марка „М.“, модел „Ес-клас“ с рег. [рег.номер на МПС] , на [улица], [населено място], попадаща в обхвата на „Зелена зона“. При осъществена проверка от служителите на „Център за градска мобилност“ ЕАД е установено, че не е заплатена такса за зелена зона.

В съставен протокол за блокирани автомобили от 24.07.2023 г. /л.34/ е отразено, че МПС- марка „М.“, модел „Ес-клас“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] е „заскобен“ в 16:18 часа. При установяване на нарушението и поставянето на скобата били изготвени цветни снимки, приложени по делото /л.35-41/. На същата дата, след заплащане на „глоба“ в размер на 30 лв., екип на „ЦГМ“ ЕАД свалил „скобата“ от автомобила в 18.21 ч..

По делото е приета административната преписка, в която са приложени Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021 г. /л. 18-23/ на кмета на Столична община за въвеждане на територията на СО режим на почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“, Заповед № СО18РД- 95-454/03.08.2018 г. /л. 27-30/ на кмета на СО, с която е одобрен реда и условията за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“. Приложено е Решение № 73 от 17.12.2015 г. /л. 31-32/ на Столичния общински съвет за определяне на цените, във връзка с Наредба за организация на движението на територията на Столична община. Приложена е Инструкция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, утвърдена от изпълнителния директор на ЦГМ /л. 42-53/, схема на движението и вида на зоната в района на паркираното МПС.

В съдебното заседание в качеството на свидетел /очевидец/ е разпитан служител на „ЦГМ“ ЕАД – Б. Н. И.. Същият пресъздава констатираното, а именно че на 24.07.2023 г. бил на работа, с колегата си и при проверка на процесния автомобил се установило, че не е заплатена таксата за почасово паркиране. Вследствие на констатираното, било поставено на автомобила техническо средство тип „скоба“. Свидетелят сочи, че автомобилът бил паркиран в „Зелена зона“, в дъното на улица без изход, като от дясната страна се намирала градинка. Пояснява, че в началото на улицата били поставени обозначителни знаци за „Зелена зона“. Посочва и че детската площадка няма общо с улицата, поради което екипи на „ЦГМ“ ЕАД не поставят скоби на автомобили паркирани там.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Доколкото в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика /напр. Решение № 2742 от 24.02.2012 г. на ВАС по адм. д. № 6335/2011 г./ са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на

издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии, кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост: 1). Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта; 2). Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление; 3). Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум); 4). Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т. е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност, за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание; 5). Превратното упражняване на власт е порок, водещ до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност.

На първо място, като безспорен критерий за нищожност, е очертана липсата на компетентност на административния орган да издаде акта. Компетентността на административния орган представлява кръга от въпроси от сферата на изпълнителната власт, които той едновременно е овластен и задължен да решава. Конституцията на Република България и АПК прогласяват принципа на законоустановеност на компетентността на административните органи. Те могат да действат само въз основа на закона и в рамките на правомощията си, а актовете и действията им извън тях са винаги нищожни - не пораждат правни последици. В Тълкувателно решение № 2/91 г. на ОСГК на Върховния Съд е посочено, че „всяка некомпетентност води до нищожност”.

По отношение на компетентността на издателя на конкретния административен акт: Съгласно чл. 167, ал. 2, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), служби за контрол, определени от кметовете на общините използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. В съответствие с чл. 99, ал. 3 ЗДвП, Общинският съвет определя цената за паркиране на местата по ал. 1, както и условията и реда за плащането ѝ от водачите на специализираното звено на общината или на юридическото лице по чл. 14, ал. 1, т. 5 от Закона за обществените поръчки, на което е предоставено управлението на тези места, включително приема годишния инвестиционен план.

В съответствие с чл. 124 НДОТСО, оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество „ЦГМ” ЕАД по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и следващите от Закона за

движението по пътищата. В този смисъл в Решение № 9045 от 24.07.2015 г. на ВАС по адм. д. № 11689/2014 г., VII о. изрично е посочено, че разпоредбата на 124 НДОТСО не противоречи на чл. 167 и сл. ЗДвП, тъй като търговското дружество, чрез своите органи, осъществява организационната и оперативна дейност по организацията на движението на територията на Столична община.

В случая със Заповед № СОА18-РД-95-454/03.08.2018 г. на кмета на Столична община /л.27 и сл./ е одобрен „Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип „скоба“ В т. 1 от същата заповед, като такава служба извършваща оперативната дейност по прилагането на техническо средство тип „скоба“ е определен "Център за градска мобилност" ЕАД, като в т. 6 изрично е предвидено, че контролорът поставя техническото средство тип "скоба". Т.е. кметът на СО е определил юридическото лице "ЦГМ" ЕАД, като орган по смисъла на §1, т.1 от АПК, на когото са възложени административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка, като е оправомощил служители на „ЦГМ“ ЕАД с властническите правомощия по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП. Именно поради оправомощаване на служители на общинското предприятие, а не на цялото предприятие, изпълнителният директор на дружество е приел Инstrukция за работата на служителите на длъжност "Контролор автомобилен транспорт " и "Контролор автомобилен транспорт , той и шофьор " в сектор "Принудително задържане" от отдел "Паркиране" на дирекция "Паркиране и мобилност" по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране - "синя зона" и "зелена зона", в която е регламентирал действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка. С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата– служители на „Център за градска мобилност“ ЕАД, които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността „контролор автомобилен транспорт“.

От представената по делото Заповед № РД-09-439 от 02.11.2018 г. /л.54-57/ на изпълнителния директор на „ЦГМ“ ЕАД и приложеното допълнително споразумение /л.61/ към основния трудов договор и длъжностна характеристика се установява, че Д. И. е назначен на длъжност "контролор автомобилен транспорт, той и шофьор" в „ЦГМ“ ЕАД. С оглед на това, оспореният акт е издаден от компетентен орган в пределите на неговата законова компетентност по място, време и степен, поради което възраженията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

На следващо място, съществените нарушения на административнопроизводствените правила са основания за нищожност само, в случай че нарушението е довело до липса на волеизявление. В случая не е налице такъв порок, както и не се констатира наличие на допуснато съществено процесуално нарушение, влечащо незаконосъобразност на акта.

Относно материалната незаконосъобразност:

Въвеждането на платено паркиране в населените места е нормативно уредено в чл. 99, ал.1 от ЗДвП- в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Съгласно ал.3, таксата за паркиране се определя от общинския съвет. В чл.167, ал.2, т.1 и т.2 ЗДвП е предвидено, че службите за контрол, определени от кметовете на общините

контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства и използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство.

Със Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021 г. на кмета на Столична община /л.18 и сл./ се въвежда режим на почасово платено паркиране на улици, булеварди и площи – общинска собственост „Синя зона” и „Зелена зона”. Със Заповед № СО18РД- 95-454/03.08.2018 г. /л.27 и сл./ кметът на Столична община одобрява „Ред и условия за принудително задържане на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба”. В т.2 от приетите Ред и условия е предвидено, че след констатиране на престой на ППС, без заплащане в зоните за почасово платено паркиране от служителите на общинското дружество „Център за градска мобилност” ЕАД, се извършва задържане на ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба”. Приложено е Решение № 73/17.12.015г. на СОС /л.31 и сл./ за определяне на цени за паркиране в зоните с въведен режим на почасово платено паркиране и Схема на подзона № 35 /л. 82 по делото/, в която е бил паркиран автомобилът.

С оглед на посочената нормативна уредба, за прилагане на процесната ПАМ, следва да са реализирани няколко елемента от фактическия състав на диспозицията на правната норма: паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране; паркирането да е във време, в което е задължително заплащането на цена за паркиране; към момента на проверката от компетентните органи да е установено незаплащане на изискуемата за паркирането в зоната и за часа цена. В процесния случай тези елементи са осъществени кумулативно.

Във връзка с твърдението от страна на жалбоподателя, че автомобилът е бил паркиран на [улица], между вх. А и вх. Г в бивша детска площадка, следва да се отбележи, че в подкрепа на това твърдение не са представени никакви доказателства. Видно от приложения снимков материал, процесният автомобил е паркиран непосредствено на улица, като доказателства в подкрепа на противно не са представени. Следва да се отбележи, че именно в тежест на жалбоподателя е да докаже съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, в подкрепа на което може и следва да ангажира доказателства, след като такива не са представени, твърденията му в тази връзка остават недоказани.

Съгласно чл. 54 от Наредба за организацията и движението на територията на Столична община /НОДТСО/, на улици, булеварди, площи и паркинги- публична общинска собственост и други части от пътната инфраструктура, както и други терени- общинска собственост, съобразно схеми за местоположението и обхвата, приети от Столичния общински съвет, със заповед на кмета на Столична община, се въвежда режим на почасово платено паркиране на ППС. Върху разрешените за паркиране места на тротоари, се разрешава паркиране на ППС с допустима максимална маса до 2.5 тона и на микробуси и автобуси с до 12 пътнически места. В чл. 55 от НОДТСО са определени границите на „Зелена зона“ и границите на „Синя зона“ за почасово платено паркиране. Изрично е посочено, че зоните са оградени от изчерпателно посочени улици и булеварди. У. от законодателя термин "зона" е пространство, определена територия, чиито граници - улици и булеварди, очертават

териториалния обхват на въведения режим на почасово платено паркиране на ППС. В рамките на тази територия се включват съответните разрешени, определени и обозначени за това места за паркиране.

Нормата на чл. 62 от НОДТСО предвижда, че началото и краят на действие на зоните за паркиране в режим на почасово платено паркиране се сигнализират с пътни знаци и табели, чрез които на водачите на ППС се указват условията за паркиране, като могат да се оборудват с камери за видео наблюдение, апарати за фото заснемане и да се обозначават с пътна маркировка.

От доказателствената съвкупност безспорно се установява, че [улица]към момента, когато е бил паркиран автомобилът попада в границите на „зелена зона“. По делото се установява, че има поставена табела, указваща началото на платеното паркиране, на [улица]и [улица]/л. 77 по делото/. От приложената схема по делото /л. 82/ се установява, че за да се влезе на [улица], единственият възможен начин е през [улица], на който ъгъл всъщност е поставена табела за платено паркиране.

Следователно, след като е установено, че жалбоподателят не е заплатил кратковременен престой за паркирането посредством изпращане на телефонно съобщение за паркиране или талон за паркиране, на практика същият е бил в нарушение на изискванията за платено почасово паркиране. С оглед на това, нарушението е било извършено към момента на поставяне на скобата на автомобила, което обуславя законосъобразността на наложената ПАМ и съответствието и с целта на закона.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че следва жалбата като неоснователна да бъде отхвърлена.

От страна на ответника е направено искане за присъждане на направените в съдебното производство разноски, което с оглед изхода на спора следва да бъде уважено, като на ответника се присъдят направените по делото разноски в размер на 1000 лв., представляващи заплатен адвокатски хонорар, съобразно договор за правна защита /л. 11А по делото/.

По изложените съображения, Административен съд – София град, Трето отделение, 73-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Р. Й. срещу наложената от Д. И. - "Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор" в „ЦГМ“ ЕАД, на 24.07.2023 г. принудителна административна мярка– принудително задържане с техническо средство тип "скоба" на паркирано МПС– л.а. марка „М.“, модел „Ес-клас“, с рег. [рег.номер на МПС] .
ОСЪЖДА Т. Р. Й., да заплати на „Център за градска мобилност“ ЕАД, сумата от 1000 /хиляда/ лева, разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд, в

14- дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: